

D: Milé děti, zabalóni, vedoucí ... páni levelisti. Dovolte, abych vás přivítal na ↑slavném dni levitů.

A: Cože?? Jenom den?

D: Jaký den? ... Eeeeeee ... SOBOTA!

A: To už je sobota? Já nemám zabaleno!

D: ↓A vybaleno už máš, holčičko?

A: Samozřejmě. Ale dědo, ty jsi říkal, že nás všechny vítáš na dni levitů.

D: Ále, ty naděláš. – Kvůli jednomu slovíčku.

A: Ale to je mega důležitý slovíčko.

D: Jaký?

A: Ne DEN levitů, ale ... tábor!

D: Tábor! ... Žížka! ... Žížkov!

A: Dědo, počkej, proč Žížka.

D: Anno, cožpak nevíš, že táborský hejtman Jan Žížka z Trocnova (1360–1424) byl zakladatelem českého tankového vojska?

A: Tanky v patnáctém století?

D: No přece vozová hradba!

A: Ale vždyť neměli ani elektřinu! Na co to jezdilo?

D: Elektřinu – tank není tramvaj, Gréto. To bys měla vidět, jak jede husitský bojový vůz, když je naložený kameny.

A: Z kopce. Aaa, tak proto! To je stejně jako tvůj tank.

D: No dovol!

A: Běží Žížka k Táboru, nese ...

D: Takže opustíme husitské město Tábor a vrátíme se–

A: na náš tábor!

D: ↑A proto vás všechny vítám na jedenáctém táboře levitů.

A: (*ironicky*) Takže přivítání bysme měli.

D: ... !To byl výkon. Jak 12válcovej diesel.

A: Já se tak těším!

D: Tak pochopitelně. A co bys chtěla dělat jako první?

A: Všechno!

D: Ve všem první↓ ↑Ty jsi ale soutěživá. !Nojo, krev se nezapře. – ↑Vždyť i v Berlíně jsme byli ↑první.

A: Ale ty ses ptal, s čím bych chtěla začít.

D: Jó ták?

A: A já se nemůžu rozhodnout! Svačina? Vyrábění notýsků? Levely??

D: Dočkej času. Máš na to celý týden.

A: Ale když já to všechno mám tak ráda. Tábor, přírodu, kamarády, tebe dědo,

D: Hmm.

A: ženskou kopanou

D: Hmmm!

A: výzdobu sálu na shromka, švédské stoly, výtvarku. ... A to, když přijdu šťastná a unavená z levelů!

D: (*unaveně*) Hhh. No tak to já jsem unavený i bez levelů.

A: Jo, a miluju, když můžu všem ukázat, co krásného jsem vytvořila na workshopech.

D: Paráda! ... A když už sis tedy vybalila zavazadla, našla jsi tam spacák?

A: eh- (*ustrne*)

D: (*smířlivě*) Nebój, půjčím ti deku z tanku. Je sice plná štěnic a blech. ... Ale ještě se tam vejdeš.

A: (*odstrne*) Tos mě uklidnil, dědo. Nic horšího se stát už nemůže. !Takže žádné další nepříjemné překvapení mě tento týden už nečeká.

D: (*rychle*) To jsem rád, že se na věci koukáš z té lepší stránky.

A: eee, no. ... Už jsme se přivítali, .. tak bysme se teď mohli rozloučit. Ale jen na chvíli!

D: !Těšte se na zítřek.

A: (*rozvážně*) Já se těším. Děti se těší. To je moc jednoduchej úkol – těšit se na zítřek. Zkus nám dát nějakou složitější!

D: ... Kdo neudělá sto kliků, nemá druhou večeři! ... a je to

A: (*rozvážně*) A víš co? My se budeme jenom těšit. To vlastně stačí.

D: A já se budu těšit na vás.

A: Ahooj! (*mizí*)

D: Dovi! (*mizí*)

Hláška pro případ, kdyby herečka zapomněla hejbat Aniče pusou (tedy něco jako „jmelí“):

D: Aničko, ty máš dlouhý kovid nebo vedlejší účinky vakcíny? Můžeš hejbat pusou? Máš strnulou šíji, potřbuješ prokřupat?

A: Uff, už je to dobrý, jen jsem se zasnila, co všechno na táboře prožiju ...